

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Pancratus martyr 12. Maij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

familiari sacrorum librorum lectione haurire satagebat. Et quidem dum hoc modo mente assidua in caelestibus versaretur, saepe in somnis Christum perspicue intuitus est, tanta cum animi sui voluptate, ut mundo plane mortuus, nihil praeter diuina cogitatione versaretur, quam ille consuetudinem quoad vixit audivissimè complexus, magna vitae sanctitate atque innocentia emicuit.

Contemplatio.

MARTYRIUM S. PANCRATII XII.

Maij. Sur. Tom. 3.

Pancratius in Phrygia Cleonio patre viro nobilissimo natus, cum Dionysio patruo suo Romam venit, quocum à Romano Pontifice conuersus, & vnda Baptismatis expiatus tanta pietate efferbuit, ut etiam vltro persecutoribus sese offerret. Cum autem ad eò glisceret indies paganorum in Christianos furor, ut indicta causa ad supplicium mortemque raperentur, inter alios comprehensus etiam Pancratius, propter natalium splendorem Diocletiano oblatus est. Cuius ille pulchritudine stupefactus, & continuo admirans, quod in tantilla aetate ad mortem pro Christi gloria sese offerret: consulo, inquit, tibi infantule, ut omnia qua teneris vanitate mihi consentias, ne mala morte dispereas. Etenim perspicio aetatem tuam annos quindecim haud excedere. Et quia nobili profapia, patre videlicet Cleonio mihi amicissimo & carissimo natus es,

L 5 hoc

Fortitudo
animi.

hoc vnum abs te requiro, vt posthabita Christianorum insania tuis te natalibus reddas: & ego te honoribus & diuitijs auctum filij loco habebō. Quod si vero pietatis meæ monita contempnas, misera internecone inglorius deleberis. Ad quæ respondit Pancratius: Noli, inquit, frustra errare Domine Imperator, vt dum me contueris puerum annorum quatuordecim, credas mihi minus sensus aut scientiæ suppetere. Dominus enim noster IESVS CHRISTVS eam nobis intelligentiam contulit, vt nullos prorsus aut principum aut iudicum terrores timeamus. Porro Dij tui quos me hortaris colere, pluri & impostores fuerunt, qui nec suis pepercere parentibus, & fratrum suorum se stupris contaminârunt: ita vt ego satis mirari non possim, quomodo non fœdum & turpe sit apud te illos colere, quorum si similes esse scires famulos tuos, iure in eos animaduertes. Diocletianus his auditis, iussit eum deduci in viam Aureliam, atque illic capite plecti. Turpe enim ipsi videbatur, vt à puero victus ignominia notaretur. Itaque Pancratius ad destinatum locum perductus, amputatisque ceruicibus è custodia corporis ad cæleste illud animorum concilium euolauit.

MAR